

KWESTIE DOTYCZĄCE RAM PRAWNYCH ROZPORZĄDZENIA UE W SPRAWIE DREWNA, DLA KTÓRYCH NALEŻY OPRACOWAĆ WYTYCZNE

WPROWADZENIE

Rozporządzenie (UE) nr 995/2010 ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna¹ (rozporządzenie UE w sprawie drewna; EUTR) przewiduje przyjęcie przez Komisję działań nieustawodawczych dla zapewnienia jednolitego wykonania. Komisja przyjęła rozporządzenie delegowane ustanawiające szczegółowe wymogi oraz procedurę dotyczącą uznania i wycofania uznania dla organizacji monitorujących² oraz rozporządzenie wykonawcze w sprawie szczegółowych przepisów dotyczących systemu zasad należytej staranności oraz częstotliwości i charakteru kontroli organizacji monitorujących, przeprowadzanych przez właściwe organy państw członkowskich³.

W wyniku konsultacji z zainteresowanymi stronami, ekspertami z państw członkowskich oraz członkami komitetu FLEGT wypracowano wspólny pogląd, zgodnie z którym niektóre aspekty rozporządzenia UE w sprawie drewna wymagają wyjaśnienia. Uzgodniono, że konieczne jest przygotowanie wytycznych w sprawie kwestii dotyczących rozporządzenia UE w sprawie drewna oraz aktów o charakterze nieustawodawczym. Wytyczne te omówiono i przygotowano z pomocą komitetu FLEGT.

Wytyczne te nie będą miały wiążącej mocy prawnej, a ich wyłącznym celem jest wyjaśnienie określonych aspektów rozporządzenia UE w sprawie drewna oraz dwóch aktów Komisji o charakterze nieustawodawczym. Nie zastępuje ono, nie zmienia ani nie dodaje niczego do treści rozporządzenia (UE) nr 995/2010, rozporządzenia Komisji (UE) nr 363/2012 i rozporządzenia Komisji (UE) nr 607/2012, stanowiących podstawę prawną, którą należy stosować. Kwestie poruszone w wytycznych należy rozpatrywać oddzielnie. Muszą być one stosowane w połączeniu z ustawodawstwem, a nie jako „osobne” odniesienie.

Uważamy jednak, że wytyczne będą stanowić przydatny materiał odniesienia dla każdego, kto będzie zobowiązany do przestrzegania zapisów EUTR, ponieważ wyjaśniają trudne do zrozumienia części tekstu ustawodawczego. Wytyczne będą również stanowić pomoc dla właściwych władz krajowych oraz organów wykonawczych w procesie wdrażania i egzekwowania pakietu ustawodawczego.

W procesie konsultacji dotyczących opracowania dwóch aktów Komisji o charakterze nieustawodawczym oraz po zakończeniu wielu dwustronnych spotkań z zainteresowanymi stronami nakreślono szereg kwestii, które należy uwzględnić w wytycznych. W razie konieczności po zebraniu doświadczenia w stosowaniu EUTR można rozszerzyć zakres tych kwestii i odpowiednio uzupełnić dokument.

¹ Dz.U. L 295, z 12.11.2010, s. 23.

² Dz.U. L 115, z 27.4.2012, s. 12.

³ Dz.U. L 177, z 7.7.12, s. 16.

1. Definicja „wprowadzenia do obrotu”

Właściwe ustawodawstwo:

Rozporządzenie UE w sprawie drewna

Artykuł 2 Definicje

[...]

b) „wprowadzanie do obrotu” oznacza dostarczenie odpłatnie lub nieodpłatnie – dowolnym sposobem i niezależnie od stosowanej techniki sprzedaży – drewna lub produktów z drewna po raz pierwszy na rynek wewnętrzny do celów dystrybucji lub wykorzystania w ramach działalności handlowej. Termin ten obejmuje także dostawę przy zastosowaniu środków porozumiewania się na odległość określonych w dyrektywie 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość (3). Dostarczanie na rynek wewnętrzny produktów z drewna wytworzonych z drewna lub produktów z drewna już wprowadzonych do obrotu na rynku wewnętrznym nie stanowi „wprowadzania do obrotu”.

[...]

W definicji jasno określono, że „dostawa” musi mieć miejsce:

- **na rynku wewnętrznym** – drewno musi być fizycznie obecne w UE, albo pozyskiwane w UE albo przywożone i po odprawie celnej dopuszczone do swobodnego obrotu, ponieważ produkty nie otrzymują statusu „towarów z Unii Europejskiej” przed wprowadzeniem na terytorium unii celnej. Nie przewiduje się wprowadzenia do obrotu towarów objętych specjalnymi procedurami celnymi (takimi jak czasowy przywóz; procedura uszlachetniania czynnego; przetwarzanie pod kontrolą organów celnych; składy celne; procedura wolnego obszaru celnego), tranzytem ani powrotnym wywozem.
- **po raz pierwszy** – produkty z drewna już wprowadzone do obrotu w UE ani produkty wytworzone z produktów z drewna już wprowadzonych do obrotu nie zostaną uwzględnione. Udostępnienie produktu po raz pierwszy dotyczy każdego z produktów wprowadzanych do obrotu po wejściu w życie rozporządzenia UE w sprawie drewna (3 marca 2013 r.), a nie wprowadzenia nowego produktu albo linii produktowej. Ponadto koncepcja wprowadzania do obrotu dotyczy pojedynczych produktów, a nie rodzajów produktów, niezależnie od tego, czy zostały wyprodukowane jako pojedyncze jednostki czy w ramach serii.

- **w ramach działalności handlowej** – rozporządzenie nie nakłada wymagań na konsumentów o charakterze niehandlowym.

Wszystkie powyższe warunki muszą być spełnione jednocześnie. W związku z tym „wprowadzenie do obrotu” należy rozumieć jako udostępnienie przez podmiot drewna lub produktów z drewna po raz pierwszy na rynku UE do celów dystrybucji lub wykorzystania w ramach działalności handlowej.

Zapisy rozporządzenia dotyczące „podmiotów” stosuje się w odniesieniu do:

- przedsiębiorstw lub osób indywidualnych pozyskujących drewno na terenie UE w celu przetwarzania albo dystrybucji na rzecz konsumentów o charakterze handlowym albo niehandlowym
- przedsiębiorstw lub osób indywidualnych sprowadzających drewno na teren UE w celu przetwarzania albo dystrybucji na rzecz konsumentów o charakterze handlowym albo niehandlowym oraz
- przedsiębiorstw lub osób indywidualnych pozyskujących drewno na terenie UE albo sprowadzających drewno bądź produkty z drewna na teren UE wyłącznie na potrzeby własnej działalności.

Według prezentowanej wykładni przedsiębiorstwo pozyskujące drewno na terenie UE albo sprowadzające drewno albo produkty z drewna na teren UE na potrzeby własnej działalności musi wdrożyć system zasad należytej staranności. Prezentowana wykładnia nie nakłada wymogu sprzedaży bądź fizycznego przekazania drewna określonej osobie: drewno podlega zapisom rozporządzenia zaraz po udostępnieniu przez dostawcę w celu dystrybucji albo wykorzystania w UE⁴.

Znaczenie pojęcia „pośredników” w rozumieniu rozporządzenia odgrywających rolę pośredników pozyskujących produkty dla innych podmiotów, a nie jedynie rolę pośredników spedycyjnych, należy określić na podstawie poszczególnych faktów dotyczących każdego przypadku oraz właściwych ustaleń umownych. „Pośrednik” nabywający i sprowadzający towary na teren UE w celu zrealizowania spodziewanych zamówień składanych przez kupujących będzie „podmiotem” działającym we własnym zakresie w przeciwieństwie do prawdziwego pośrednika działającego wyłącznie w imieniu innej strony, który w żadnym momencie nie przejmuje własności produktów.

W odniesieniu do drewna pozyskiwanego poza terenem UE:

- Jeżeli przedsiębiorstwo mające siedzibę w UE kupuje drewno bądź produkty z drewna w państwie trzecim i przywozi je do UE, przedsiębiorstwo mające siedzibę w UE staje się podmiotem po wprowadzeniu drewna bądź produktów z drewna na teren UE.
- Jeżeli przedsiębiorstwo mające siedzibę w UE kupuje drewno bądź produkty z drewna w państwie trzecim, a następnie przywozi je do UE przez pośrednika, przedsiębiorstwo mające siedzibę w UE staje się podmiotem po wprowadzeniu drewna bądź produktów z drewna na teren

⁴ Niniejsza wykładnia w szerokim stopniu zgadza się z podejściem przyjętym w Przewodniku na temat wdrażania dyrektyw opartych na koncepcji nowego i globalnego podejścia („Niebieskim Poradniku”), zaprezentowanym na: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/files/blue-guide/guidepublic_en.pdf. Definicja przedstawiona w rozporządzeniu w sprawie drewna różni się jednak od tej używanej w dyrektywach w sprawie jednolitego rynku.

UE.

- Jeżeli przedsiębiorstwo mające siedzibę w UE zamawia drewno bądź produkty z drewna z państwa trzeciego od dostawcy niemającego siedziby w UE, który przywozi ww. produkty na teren UE, przedsiębiorstwo unijne staje się podmiotem po wprowadzeniu drewna na teren UE (nawet jeśli własność nie zostanie formalnie przeniesiona do czasu dostarczenia drewna do przedsiębiorstwa mającego siedzibę w UE).
- Jeżeli przedsiębiorstwo niemające siedziby w UE przywozi drewno bądź produkty z drewna na teren UE, otrzymuje dopuszczenie do swobodnego obrotu, a następnie poszukuje kupca, przedsiębiorstwo niemające siedziby w UE staje się podmiotem po wprowadzeniu drewna na teren UE (ponieważ przedsiębiorstwo niemające siedziby w UE udostępniło produkty z drewna na rynku UE).
- Jeżeli przedsiębiorstwo niemające siedziby w UE sprzedaje drewno bądź produkty z drewna z państwa trzeciego bezpośrednio do użytkowników końcowych o charakterze niehandlowym, przedsiębiorstwo niemające siedziby w UE staje się podmiotem po wprowadzeniu drewna bądź produktu z drewna na teren UE.

Wszystkie podmioty, mające siedzibę w UE i niemające siedziby w UE, muszą przestrzegać zakazu dotyczącego wprowadzania do obrotu nielegalnie pozyskanego drewna oraz zasad należytej staranności.

Scenariusze przedstawiające praktyczne zastosowanie wykładni dotyczącej wprowadzania do obrotu przedstawiono w Załączniku I.

Rozporządzenie UE dotyczące drewna nie ma mocy wstecznej. W związku z tym powyższy zakaz nie będzie miał zastosowania do drewna i produktów z drewna wprowadzonych do obrotu przed wejściem w życie rozporządzenia w dniu 3 marca 2013 r. Podmioty będą musiały jednak wykazać w trakcie kontroli właściwych władz, że wdrożyły system zasad należytej staranności działający od 3 marca 2013 r. W związku z tym ważne jest, aby podmioty te potrafiły określić swoje dostawy zrealizowane przed i po tym terminie. Zobowiązanie dotyczące identyfikowalności dotyczące podmiotów handlowych również ma zastosowanie po tym terminie.

2. Definicja nieistotnego ryzyka

Właściwe ustawodawstwo:

Rozporządzenie UE w sprawie drewna

Artykuł 6

Systemy zasad należytej staranności

[...]

c) z wyjątkiem sytuacji, w których ryzyko określone w trakcie procedur oceny ryzyka, o których mowa w lit. b), jest nieistotne, procedury ograniczania ryzyka obejmują zestaw odpowiednich i proporcjonalnych środków i procedur, mające na celu skuteczne zminimalizowanie tego ryzyka i mogą dotyczyć konieczności przekazania dodatkowych informacji lub dokumentów lub poddania weryfikacji przez stronę trzecią.

Zasady należytej staranności wymagają od danego podmiotu gromadzenia informacji dotyczących drewna i produktów z drewna oraz ich dostawców celem przeprowadzenia pełnej oceny ryzyka. Informacje podlegające ocenie w rozumieniu art. 6 można podzielić na dwie kategorie.

- Art. 6 ust. 1 lit. a) – informacje szczegółowe dotyczące drewna lub produktów z drewna: opis, kraj pozyskania (oraz, w razie konieczności, region pozyskania w danym kraju i zezwolenie), dostawca i podmiot handlowy, a także dokumentacja potwierdzająca zgodność z wymogami mającego zastosowanie ustawodawstwa.
- Art. 6 ust. 1 lit. b) – informacje ogólne stanowiące kontekst dla oceny produktu – informacje szczegółowe dotyczące powszechności nielegalnego pozyskiwania poszczególnych gatunków drzew, powszechności nielegalnych praktyk pozyskiwania w miejscu pozyskania oraz złożoności łańcucha dostaw,

Podczas gdy ogólne informacje przedstawiają podmiotom kontekst oceny poziomu ryzyka, szczegółowe informacje o produkcie są niezbędne do określenia ryzyka związanego z produktami z drewna. Oznacza to, że jeżeli ogólne informacje wskazują na potencjalne ryzyko, należy zwrócić szczególną uwagę na gromadzenie szczegółowych informacji o produkcie. Jeżeli dany produkt powstał z drewna pochodzącego z kilku źródeł, konieczne będzie przeprowadzenie oceny każdego ze składników bądź gatunków.

Poziom ryzyka można ocenić jedynie w poszczególnych przypadkach, ponieważ zależy on od wielu czynników. Chociaż nie istnieje jeden przyjęty system oceny ryzyka, zazwyczaj podmiot będzie musiał odpowiedzieć sobie na następujące pytania:

- **Skąd pozyskano drewno?**

Czy nielegalne pozyskiwanie jest powszechne w danym kraju, regionie bądź miejscu pochodzenia drewna? Czy określony gatunek drzewa jest szczególnie narażony na ryzyko nielegalnego pozyskiwania? Czy Rada Bezpieczeństwa ONZ lub Rada Unii Europejskiej nałożyła sankcje w odniesieniu do zakazu przywozu i wywozu drewna?

- **Czy poziom zarządzania budzi obawy?**

Poziom zarządzania może podważyć wiarygodność niektórych dokumentów potwierdzających zgodność z wymogami mającego zastosowanie ustawodawstwa. W związku z tym należy uwzględnić poziom korupcji w kraju, wskaźniki ryzyka biznesowego czy też inne wskaźniki zarządzania.

- **Czy dostawca udostępnił wszystkie dokumenty potwierdzające zgodność z wymogami mającego zastosowanie ustawodawstwa i czy są one wiarygodne?**

Jeżeli udostępniono wszystkie możliwe dokumenty, istnieje duże prawdopodobieństwo, że ustanowiono łańcuch dostaw produktu. Należy mieć uzasadnioną pewność, że dokumenty te są prawdziwe i wiarygodne.

- **Czy istnieją jakieś oznaki zaangażowania któregośkolwiek z przedsiębiorstw z łańcucha dostaw w praktyki związane z nielegalnym pozyskiwaniem?**

Istnieje większe ryzyko, że drewno zakupione od przedsiębiorstwa zaangażowanego w praktyki związane z nielegalnym pozyskiwaniem zostało pozyskane nielegalnie.

- **Czy łańcuch dostaw jest złożony?⁵**

Im większa złożoność łańcucha dostaw, tym trudniejsze może być określenie źródła pochodzenia drewna w produkcie. Brak niezbędnych informacji na którymkolwiek z etapów łańcucha dostaw może zwiększyć prawdopodobieństwo wprowadzenia nielegalnie pozyskanego drewna do łańcucha dostaw.

Należy przyjąć, że nieistotne ryzyko dotyczy dostaw, w przypadku których po przeprowadzeniu pełnej oceny zarówno szczegółowych, jak i ogólnych informacji na temat produktu nie ma powodów do obaw.

Lista kryteriów oceny ryzyka nie jest wyczerpująca; podmioty mogą dodawać kolejne kryteria, jeżeli pomogą one w określeniu prawdopodobieństwa nielegalnie pozyskanego drewna w produkcie lub, przeciwnie, w udowodnieniu legalnego pozyskania drewna.

⁵ Wyjaśnienie „złożoności łańcucha dostaw”, zob. sekcja 3.

3. Wyjaśnienie „złożoności łańcucha dostaw”

Właściwe ustawodawstwo:

Rozporządzenie UE dotyczące drewna

Artykuł 6

Systemy zasad należytej staranności

[...]

b) procedury oceny ryzyka umożliwiające podmiotowi analizę i ocenę, czy istnieje ryzyko, że nielegalnie pozyskane drewno lub produkty pochodzące z takiego drewna zostaną wprowadzone do obrotu.

W takich procedurach uwzględnia się informacje wymienione w lit. a), oraz odpowiednie kryteria oceny ryzyka, w tym:

[...]

- złożoność łańcucha dostaw drewna i produktów z drewna.

Złożoność łańcucha dostaw jasno określono jako jedno z kryteriów oceny ryzyka w art. 6 rozporządzenia, w związku z czym jest ona istotna dla oceny ryzyka i ograniczania ryzyka w procedurze zachowania należytej staranności.

Powodem zastosowania m tego kryterium jest fakt, że w przypadku złożonego łańcucha dostaw określenie miejsca pozyskania drewna (kraj pozyskania oraz, w stosownych przypadkach, regionu i zezwolenia na pozyskanie) może okazać się trudniejsze. Brak niezbędnych informacji na którymkolwiek z etapów łańcucha dostaw może zwiększyć prawdopodobieństwo wprowadzenia nielegalnie pozyskanego drewna do łańcucha dostaw. Długość łańcucha dostaw nie powinna być jednak uznawana za czynnik zwiększający ryzyko. Znaczenie ma możliwość określenia miejsca pozyskania drewna, z którego powstał produkt. Poziom ryzyka wzrośnie, jeżeli złożoność łańcucha dostaw utrudni określenie informacji wymaganych zapisami art. 6 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia UE w sprawie drewna. Istnienie niezidentyfikowanych etapów łańcucha dostaw może doprowadzić do stwierdzenia, że ryzyko nie jest nieistotne.

Złożoność łańcucha dostaw rośnie wraz z liczbą przetwórców i pośredników pomiędzy miejscem pozyskania a podmiotem. Złożoność może również wzrosnąć, jeżeli w produkcie wykorzystano więcej niż jeden gatunek lub więcej niż jedno źródło pochodzenia drewna.

W celu oceny złożoności łańcucha dostaw podmioty mogą zastosować następujące pytania, które nie są ani obowiązkowe ani jedyne możliwe:

- ✓ Czy przed wprowadzeniem określonego produktu z drewna do obrotu na terenie UE w łańcuchu dostaw istnieje kilku przetwórców oraz kilka etapów?
- ✓ Czy drewno i produkty z drewna sprzedano przed wprowadzeniem do obrotu na terenie UE do więcej niż jednego kraju?
- ✓ Czy drewno w produkcie planowanym do wprowadzenia do obrotu składa się z więcej niż jednego gatunku drzewa?
- ✓ Czy drewno w produkcie planowanym do wprowadzenia do obrotu pochodzi z różnych źródeł?

4. Wyjaśnienie wymogu dotyczącego dokumentów potwierdzających, że drewno spełnia wymogi mającego zastosowanie ustawodawstwa

Właściwe ustawodawstwo:

Rozporządzenie UE w sprawie drewna

Artykuł 2

[...]

f) „legalnie pozyskane” oznacza pozyskane zgodnie z mającym zastosowanie ustawodawstwem kraju pozyskania;

g) „nielegalnie pozyskane” oznacza pozyskane z naruszeniem mającego zastosowanie ustawodawstwa kraju pozyskania;

h) „mające zastosowanie ustawodawstwo” oznacza ustawodawstwo obowiązujące w kraju pozyskania i dotyczące następujących zagadnień:

- praw do pozyskiwania drewna w prawnie wytyczonych granicach,*
- opłat za uzyskanie praw do pozyskiwania drewna, opłat za drewno, w tym należności związanych z pozyskiwaniem drewna,*
- pozyskiwania drewna, w tym ustawodawstwo dotyczące środowiska i lasów, w tym również gospodarki leśnej i zachowania różnorodności biologicznej, w przypadku gdy jest ono bezpośrednio związane z pozyskiwaniem drewna,*
- praw stron trzecich dotyczących użytkowania i posiadania, na które wpływa pozyskiwanie drewna, oraz*
- handlu i cel w zakresie, w jakim dotyczą one sektora leśnictwa.*

Artykuł 6

Systemy zasad należytej staranności

(1) [...]

środki i procedury zapewniające dostęp do następujących informacji dotyczących dostarczania przez dany podmiot drewna lub produktów z drewna wprowadzanych do obrotu:

[...]

dokumenty lub inne informacje potwierdzające, że drewno to i produkty z drewna spełniają wymogi mającego zastosowanie ustawodawstwa

Uzasadnieniem tego zobowiązania jest fakt, że przy braku ustalonej na szczeblu międzynarodowym definicji legalnie pozyskanego drewna za podstawę definiowania nielegalnego pozyskiwania należy uznać ustawodawstwo obowiązujące w kraju, w którym pozyskano dane drewno.

Zgodnie z ostatnim tiret art. 6 ust. 1 lit. a) EUTR dokumenty lub inne informacje potwierdzające zgodność z wymogami mającego zastosowanie ustawodawstwa w kraju pozyskania należy gromadzić w ramach obowiązku należytej staranności. Od początku należy podkreślić, że gromadzenie dokumentacji jest wymagane na potrzeby oceny ryzyka i nie należy go postrzegać jako osobnego wymogu.

W EUTR przedstawiono elastyczne podejście poprzez wyliczenie szeregu obszarów ustawodawstwa bez

określania konkretnych ustaw, różnych w poszczególnych państwach i podlegających zmianom. W celu uzyskania dokumentów bądź innych informacji potwierdzających zgodność z wymogami mającego zastosowanie ustawodawstwa w kraju pozyskania podmioty muszą przede wszystkim wiedzieć, jakie ustawodawstwo obowiązujące w danym kraju pozyskania. Mogą otrzymać wsparcie ze strony właściwych organów państw członkowskich we współpracy z Komisją Europejską⁶. Mogą również skorzystać z usług organizacji monitorujących (OM). Jeżeli podmioty nie korzystają z usług OM, mogą prosić o pomoc organizacje posiadające wiedzę specjalistyczną w zakresie sektora leśnictwa w krajach pozyskiwania drewna i produktów z drewna.

Obowiązek uzyskania dokumentów bądź innych informacji należy postrzegać w szerokim kontekście, ponieważ w poszczególnych krajach obowiązują różne ramy prawne, w związku z czym nie wszędzie konieczne jest prowadzenie określonej dokumentacji. W związku z tym należy go rozumieć jako uwzględnianie urzędowych dokumentów wydanych przez właściwe organy; dokumentów wykazujących zobowiązania umowne; dokumentów prezentujących politykę przedsiębiorstw, kodeksów postępowania; certyfikatów i systemów zweryfikowanych przez strony trzecie, itd.

W poniższej tabeli przedstawiono konkretne przykłady, których nie należy uznawać za obowiązkowe ani wyczerpujące:

⁶ UE zawarła wiele dobrowolnych umów o partnerstwie z państwami trzecimi, zawierających szczegółowy opis ustawodawstwa mającego zastosowanie w danym kraju. Umowy te mogą stanowić wytyczne dla podmiotów w zakresie mających zastosowanie przepisów prawa w zależności od sytuacji w odniesieniu do produktów nieuwzględnionych w załączniku do określonej umowy o partnerstwie.

⁶⁷ Aktualna wersja Nomenklatury scalonej dostępna na: <http://eur-lex.europa.eu/Result.do?direct=yes&lang=pl&where=EUROVOC%3A005751&whereihm=EUROVOC%3ACombined+Nomenclature>

1. Dokumentacja dotycząca praw do pozyskiwania drewna w prawnie wytyczonych granicach,	Ogólnie dostępne dokumenty w formie papierowej bądź elektronicznej, np. dokumentacja własności/praw do użytkowania gruntów albo umowa albo umowa koncesyjna
2. Opłaty za uzyskanie praw do pozyskiwania drewna, opłat za drewno, w tym należności związanych z pozyskiwaniem drewna	Ogólnie dostępne dokumenty w formie papierowej bądź elektronicznej, np. umowy, noty bankowe, dokumentacja VAT, oficjalne kwity, itd.
3. Dokumentacja dotycząca pozyskiwania drewna, w tym ustawodawstwo dotyczące środowiska i lasów, w tym również gospodarki leśnej i zachowania różnorodności biologicznej, w przypadku gdy jest ono bezpośrednio związane z pozyskiwaniem drewna	Oficjalne sprawozdania z kontroli; certyfikaty środowiskowe; zatwierdzone plany zbiorów; sprawozdania z zakończenia wycinki (ang. <i>coupe closure reports</i>); certyfikaty ISO; kodeksy postępowania; informacje podane do wiadomości publicznej wykazujące funkcjonowanie surowego nadzoru ustawodawczego oraz procedur namierzania i kontroli drewna; urzędowe dokumenty wydane przez właściwe organy w kraju pozyskania, itd.
4. Dokumentacja dotycząca praw stron trzecich do użytkowania i posiadania, na które wpływa pozyskiwanie drewna	Oceny oddziaływania na środowisko, plany zarządzania środowiskiem, sprawozdania z audytu środowiskowego, umowy o odpowiedzialności społecznej, specjalne sprawozdania dotyczące posiadania oraz sporów i konfliktów prawnych.

5. Dokumentacja dotycząca handlu i cel w zakresie, w jakim dotyczą one sektora leśnictwa	Ogólnie dostępne dokumenty w formie papierowej bądź elektronicznej, np. umowy, noty bankowe, noty handlowe, pozwolenia na przywóz, pozwolenia na wywóz, oficjalne kwity za cła wywozowe, wykazy zakazów wywozu, dokumenty potwierdzające przyznanie kwot wywozowych, itd.

5a. Wyjaśnienie zakresu produktu – materiały opakowaniowe

Właściwe ustawodawstwo:

Rozporządzenie UE dotyczące drewna

Artykuł 2

a) „drewno i produkty z drewna” oznaczają drewno i produkty z drewna określone w załączniku, z wyjątkiem produktów z drewna lub części składowych takich produktów wytworzonych z drewna lub z produktów z drewna, których cykl życia zakończył się i w innym przypadku zostałyby one usunięte jako odpady, jak określono w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów.

Załącznik do rozporządzenia UE dotyczącego drewna

[...]

4415 Skrzynie, pudła, klatki, bębny i podobne opakowania, z drewna; bębny do kabli, z drewna; palety, palety skrzyniowe i pozostałe platformy załadunkowe, z drewna; nadstawki do palet płaskich, z drewna

Materiały nie przeznaczone do pakowania stosowane wyłącznie jako materiał do pakowania w celu wspierania, ochrony lub transportu innych produktów wprowadzanych na rynek

[...]

Ścier z drewna i papier określone w rozdziałach 47 i 48 Nomenklatury scalonej, z wyjątkiem produktów z bambusa i produktów z odzysku (makulatura i odpady)

[...]

Załącznik przedstawia „Drewno i produkty z drewna, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie, sklasyfikowane w Nomenklaturze scalonej⁷ określonej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87”

Kod HS 4819 obejmuje: *Kartony, pudła, pudełka, torby i pozostałe pojemniki do pakowania, z papieru, tektury, waty celulozowej lub wstęg z włókien celulozowych; segregatory, pudełka na listy i podobne artykuły, w rodzaju stosowanych w biurach, sklepach lub podobnych, z papieru albo z tektury.*

- **Po wprowadzeniu do obrotu któregośkolwiek z wyżej wymienionych artykułów jako odrębnego produktu zamiast wykorzystania go do pakowania innego produktu, artykuł ten zostanie objęty rozporządzeniem, w związku z czym konieczne jest zastosowanie należytej staranności.**
- **Jeżeli materiały przeznaczone do pakowania, zgodnie z klasyfikacją kodu HHS 4415 albo 4819, są stosowane „w celu wspierania, ochrony lub transportu” innego produktu, materiały te *nie* zostaną objęte rozporządzeniem.**

Oznacza to, że cytowane powyżej ograniczenie podane w nawiasach dotyczące kodu HS 4415 podane w załączniku do EUTR ma analogiczne zastosowanie także do kodu HS 4819.

W ramach tych kategorii istnieje rozróżnienie pomiędzy materiałami opakowaniowymi mającymi nadać

produktom ich „podstawowy charakter”, a opakowaniami dopasowanymi i dostosowanymi do określonego produktu, ale niebędącymi integralną częścią produktu. Ogólna reguła interpretacji Nomenklatury scalonej nr 5⁸ wyjaśnia te różnice. Poniżej przedstawiono przykłady. Takie dodatkowe rozróżnienia mają jednak zastosowanie jedynie do niewielkiej ilości towarów objętych rozporządzeniem.

Podsumowując,

objęte rozporządzeniem są:

- materiały opakowaniowe o kodach HS4415 albo 4819 wprowadzone do obrotu jako odrębne produkty,
- pojemniki oznaczone kodami HS4415 albo 4819 nadające produktowi jego podstawowy charakter, np. dekoracyjne pudełka na prezenty,

wyłączone z rozporządzenia są:

- materiały opakowaniowe razem z zapakowanym towarem stosowane wyłącznie w celu wspierania, ochrony lub transportu innego produktu (drewnianego bądź nie).

5b. Wyjaśnienie zakresu produktu – „odpady”/ produkty „z odzysku”

Właściwe ustawodawstwo:

Rozporządzenie UE w sprawie drewna

Motyw 11

Mając na uwadze, że należy zachęcać do wykorzystywania drewna uzyskanego z recyklingu oraz że włączenie takich produktów w zakres niniejszego rozporządzenia stanowiłoby nieproporcjonalne obciążenie dla podmiotów, zużyte drewno oraz produkty z drewna, których cykl życia zakończył się i które w innym przypadku zostałyby usunięte jako odpady, należy wyłączyć z zakresu niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

a) „drewno i produkty z drewna” oznaczają drewno i produkty z drewna określone w załączniku, z wyjątkiem produktów z drewna lub części składowych takich produktów wytworzonych z drewna lub z produktów z drewna, których cykl życia zakończył się i w innym przypadku zostałyby one usunięte jako odpady, jak określono w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów⁹.

Dyrektywa 2008/98/WE artykuł 3 ust. 1

„odpady” oznaczają każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć, lub do których pozbycia został zobowiązany

Wyłączenie to dotyczy:

produktów z drewna, o których mowa w załączniku, z materiałów, których cykl życia zakończył się i w innym przypadku zostałyby one usunięte jako odpady (np. drewno odzyskane z rozebranych budynków albo produkty z odpadów drewna),

To wyłączenie **nie dotyczy**:

- produktów ubocznych procesu produkcyjnego zawierających materiały, których cykl życia nie zakończył się i w innym przypadku zostałyby one usunięte jako odpady.

Scenariusze

Czy wióry drzewne i trociny powstałe jako produkty uboczne prac w tartaku zostaną objęte rozporządzeniem?

Tak.

Wióry drzewne i inne produkty z drewna z materiału wcześniej wprowadzonego do obrotu na rynku wewnętrznym nie będą jednak podlegać wymogom rozporządzenia dotyczącym „wprowadzenia do obrotu” (ostatnie zdanie art. 2 lit. b) EUTR).

⁹ Dz.U. L 312, z 22.11.2008, s. 3.

Czy meble wyprodukowane z drewna odzyskanego z rozbiórki domów będą podlegać zapisom rozporządzenia?

Nie, cykl życia materiałów, z których wyprodukowano te produkty, zakończył się i w innym przypadku zostałyby one usunięte jako odpady.

6. Rola systemów zweryfikowanych przez strony trzecie w procesie oceny ryzyka i ograniczania ryzyka¹⁰

Właściwe ustawodawstwo:

Rozporządzenie UE w sprawie drewna

Motyw 19

W celu uznania wzorcowych rozwiązań w sektorze leśnictwa w procedurze oceny ryzyka można wykorzystywać certyfikację lub inne systemy zweryfikowane przez strony trzecie, przewidujące weryfikację zgodności z mającym zastosowanie ustawodawstwem.

Artykuł 6

Systemy zasad należytej staranności

[...]

„[...] W procedurach oceny ryzyka uwzględnia się [...] odpowiednie kryteria oceny ryzyka, w tym: zapewnienie zgodności z mającym zastosowanie ustawodawstwem, co może obejmować certyfikację lub systemy zweryfikowane przez strony trzecie dotyczące zgodności z mającym zastosowanie ustawodawstwem [...]”

w odniesieniu do ograniczania ryzyka:

„[...] procedury ograniczania ryzyka [...] mogą dotyczyć konieczności przekazania dodatkowych informacji lub dokumentów lub poddania weryfikacji przez stronę trzecią”.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 607/2012

Artykuł 4

Ocena i ograniczanie ryzyka

Certyfikacja lub inne systemy zweryfikowane przez strony trzecie, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b) akapit drugi tiret pierwsze i w art. 6 ust. 1 lit. c), mogą być wzięte pod uwagę w ocenie ryzyka i procedurach ograniczających ryzyko, jeżeli spełniają następujące kryteria:

został utworzony i udostępniony stronom trzecim publicznie dostępny system wymogów, który obejmuje co najmniej wszystkie stosowne wymogi mającego zastosowanie ustawodawstwa;

przewidują one odpowiednie kontrole, w tym wizyty w terenie, przeprowadzane przez stronę trzecią w regularnych odstępach czasu nie dłuższych niż 12 miesięcy, w celu sprawdzenia, czy przepisy są przestrzegane;

przewidują one środki, zweryfikowane przez stronę trzecią, umożliwiające śledzenie drewna pozyskanego zgodnie z mającym zastosowanie ustawodawstwem oraz produktów wytworzonych z takiego drewna w dowolnym punkcie łańcucha dostaw, zanim takie drewno lub produkty z drewna zostaną wprowadzone do obrotu;

przewidują one kontrole, zweryfikowane przez stronę trzecią, mające zapewnić niewprowadzanie drewna lub produktów z drewna niewiadomego pochodzenia, lub drewna, które nie zostało pozyskane zgodnie z mającym zastosowanie ustawodawstwem lub produktów z takiego drewna, do łańcucha dostaw.

A. Kontekst

¹⁰ Należy zauważyć, że certyfikacja nie ma takiego samego statusu, co zezwolenia FLEGT i CITES (sekcja 10 poniżej).

Dobrowolne systemy weryfikacji certyfikacji lasów i legalności drewna często stosuje się celem spełnienia określonych wymogów klientów. Zazwyczaj obejmują one normę dotyczącą praktyk zarządzania, które należy wdrożyć w jednostce zarządzania leśnictwem, zawierającą szeroki zakres zasad, kryteriów i wskaźników; wymogi dotyczące kontroli zgodności z normą oraz przyznawania certyfikatów; certyfikację odrębną „kontroli pochodzenia” w celu uzyskania pewności, że dany produkt zawiera jedynie drewno albo określony odsetek drewna pochodzącego z certyfikowanego lasu.

Sytuację, w której organizacja niebędąca zarządcą lasu, producentem, podmiotem handlowym ani klientem wymagającym certyfikacji, przeprowadza ocenę i przyznaje certyfikat, określa się mianem certyfikacji prowadzonej przez strony trzecie. Zazwyczaj systemy certyfikacji wymagają, aby organizacje strony trzeciej były w stanie wykazać kwalifikacje do przeprowadzenia oceny w procesie akredytacji, który określa normy w zakresie umiejętności audytorów oraz systemów, których muszą przestrzegać organizacje certyfikujące. Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna (ISO) opublikowała normy dotyczące zarówno wymogów dla jednostek certyfikujących, jak i praktyk oceny. Zastrzeżone systemy weryfikacji legalności drewna, chociaż często prowadzone przez organizacje świadczące akredytowane usługi certyfikacyjne, zazwyczaj nie wymagają akredytacji.

Wymóg dotyczący zgodności z ustawodawstwem dotyczącym zarządzania jednostką zarządzania leśnictwem stanowi część norm w zakresie certyfikacji zarządzania leśnictwem. Normy w zakresie zarządzania systemami, np. zarządzania środowiskiem albo zarządzania jakością, zazwyczaj nie obejmują takiego wymogu, który może być poddany surowej kontroli podczas oceny.

B. Wytyczne

Podejmując decyzję o tym, czy wykorzystać system certyfikacji, czy weryfikacji legalności jako potwierdzenie legalnego pozyskania drewna zawartego w danym produkcie, podmiot musi określić, czy dany system obejmuje normę uwzględniającą całe mające zastosowanie ustawodawstwo. W tym celu konieczna jest pewna wiedza na temat systemu stosowanego przez podmiot oraz sposobu jego wykorzystania w kraju pozyskania drewna. Produkty certyfikowane zazwyczaj są opatrzone etykietą z nazwą organizacji certyfikującej, która określiła kryteria certyfikacji oraz wymogi dotyczące procesu kontroli. Takie organizacje zazwyczaj są w stanie dostarczyć informacje dotyczące zakresu i sposobu stosowania certyfikacji w kraju pozyskania drewna, w tym takie szczegóły jak charakter i częstotliwość badań terenowych.

Podmiot powinna zadowolić informacja, że organizacja będąca stroną trzecią wydająca certyfikat posiadała wystarczające kwalifikacje i ma dobrą pozycję, jeśli chodzi o system certyfikacji i właściwą jednostkę akredytacyjną. Informacje o sposobie regulacji systemów można uzyskać z systemu certyfikacji.

Niektóre systemy umożliwiają certyfikację, gdy określony odsetek drewna w produkcie całkowicie spełnia normy certyfikacji. Odsetek ten zazwyczaj podaje się na etykiecie. W takich przypadkach ważne jest, aby podmiot poszukiwał informacji dotyczących tego, czy przeprowadzono kontrole w części niecertyfikowanej oraz czy kontrole te dostarczają odpowiednich dowodów na zgodność z mającym zastosowanie ustawodawstwem.

Certyfikację kontroli pochodzenia można stosować jako dowód, że do łańcucha dostaw nie trafiło nieznane lub niedozwolone drewno. Polega to zazwyczaj na dopilnowaniu, aby jedynie dozwolone drewno mogło znaleźć się w łańcuchu dostaw w „krytycznych punktach kontroli”, i aby produkt można było prześledzić do poprzedniego podmiotu (który również musi przechowywać certyfikat kontroli), a nie do lasu, w którym został pozyskany. Produkt posiadający certyfikat kontroli pochodzenia może zawierać różne certyfikowane i inne dozwolone materiały pochodzących z wielu źródeł. Wykorzystując certyfikację kontroli pochodzenia jako dowód legalności, podmiot powinien dopilnować, aby dozwolone materiały spełniały wymogi mającego zastosowanie ustawodawstwa oraz, że kontrole są wystarczające, aby wykluczyć inne materiały.

Należy zauważyć, że dana organizacja może przechowywać certyfikat kontroli pochodzenia tylko pod warunkiem, że ma systemy pozwalające rozróżnić materiał certyfikowany i dopuszczony odsetek dozwolonego materiału od niedozwolonego materiału; w danym momencie jednak może nie produkować żadnego z certyfikowanych produktów. Podmioty, które uzyskują pewność na podstawie certyfikacji oraz kupują od dostawcy posiadającego certyfikat kontroli pochodzenia, muszą sprawdzać, czy kupowany przez nie produkt rzeczywiście posiada wymagany certyfikat.

W procesie oceny wiarygodności systemu zweryfikowanego przez strony trzecie można wykorzystać poniższe pytania, których nie należy uznawać za wyczerpujące:

- ✓ Czy spełniono wszystkie wymogi określone w art. 4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 607/2012?
- ✓ Czy certyfikacja albo systemy zweryfikowane przez strony trzecie spełniają normy międzynarodowe bądź europejskie (np. wytyczne ISO, kody ISEAL)?
- ✓ Czy istnieją uzasadnione sprawozdania dotyczące ewentualnych niedociągnięć lub problemów związanych z systemami zweryfikowanymi przez strony trzecie w określonych krajach, z których sprowadzane jest drewno albo produkty z drewna?
- ✓ Czy strony trzecie prowadzące kontrole i procedury weryfikacyjne, o których mowa w art. 4 lit. b), c) i d) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 607/2012, to niezależne organizacje akredytacyjne?

7. Regularna ocena systemu zasad należytej staranności

Właściwe ustawodawstwo:

Rozporządzenie UE w sprawie drewna

Artykuł 4

Obowiązki podmiotów

[...]

3. Każdy podmiot utrzymuje i regularnie ocenia stosowany przez siebie system zasad należytej staranności, z wyjątkiem sytuacji, w której dany podmiot korzysta z systemu zasad należytej staranności ustanowionego przez organizację monitorującą, o której mowa w art. 8.

[...]

„System zasad należytej staranności” można określić jako udokumentowaną, przetestowaną metodę „krok po kroku” obejmującą kontrole, której celem jest uzyskanie spójnych oczekiwanych wyników w procesie biznesowym. Ważne jest, aby podmiot korzystający z własnego systemu zasad należytej staranności prowadził regularną ocenę tego systemu celem upewniania się, że odpowiedzialne podmioty stosują właściwe procedury, oraz że oczekiwane wyniki zostaną osiągnięte. Zgodnie z dobrą praktyką takie oceny należy przeprowadzać raz do roku.

Ocenę może przeprowadzić osoba z organizacji (najlepiej niezależna od osób realizujących procedury) albo organ zewnętrzny. W ocenie należy rozpoznać wszelkie uchybienia, a kierownictwo organizacji powinno ustalać terminy ich usuwania.

W przypadku systemu zasad należytej staranności dotyczącego drewna podczas oceny należy np. sprawdzić, czy istnieją udokumentowane procedury gromadzenia i rejestrowania kluczowych informacji dotyczących dostaw produktów z drewna planowanych do wprowadzenia do obrotu na potrzeby oceny ryzyka zawartości nielegalnie pozyskanego drewna w którymkolwiek z elementów produktu, a także opisu działań podejmowanych w odniesieniu do różnych poziomów ryzyka. Należy również sprawdzić, czy osoby odpowiedzialne za przeprowadzenie każdego z etapów poszczególnych procedur rozumieją je i realizują, a także czy stosuje się właściwe kontrole zapewniające skuteczność stosowanych procedur (tzn. czy pomagają one w rozpoznawaniu i wykluczaniu ryzykownych dostaw drewna).

8. Produkty złożone

Właściwe ustawodawstwo:

Rozporządzenie UE w sprawie drewna

Art. 6 ust. 1

a) środki i procedury zapewniające dostęp do następujących informacji dotyczących dostarczania przez dany podmiot drewna lub produktów z drewna wprowadzanych do obrotu:

opis, w tym nazwa handlowa i rodzaj produktu, jak również nazwa zwyczajowa gatunków drzew oraz, w stosownych przypadkach, pełna nazwa naukowa,

kraj pozyskania oraz, w stosownych przypadkach:

region pozyskania drewna w danym kraju; i

zezwolenie na pozyskanie,

[...]

Wypełniając obowiązek „dostępu do informacji” dotyczący produktów złożonych albo produktów ze złożoną drewnianą częścią składową, podmiot musi zgromadzić informacje dotyczące wszystkich zastosowanych materiałów pierwotnych, w tym gatunków, miejsca pozyskania każdej części składowej oraz legalności pochodzenia tych części składowych.

Często trudno jest zidentyfikować dokładne miejsce pochodzenia wszystkich części składowych złożonych produktów z drewna. Zwłaszcza w przypadku produktów odtworzonych, np. papieru, płyty pilśniowej i płyty wiórowej. Jeżeli do produkcji wykorzystano różne gatunki drewna, podmiot będzie musiał przedstawić wykaz wszystkich gatunków drewna, które mogły być użyte do produkcji wyrobu z drewna. Gatunki te należy wymienić zgodnie z nomenklaturą międzynarodową (np. DIN EN 13556 „Nomenclature of timbers used in Europe”; Nomenclature Générale des Bois Tropicaux, ATIBT (1979).

Ocena ryzyka w odniesieniu do określonej części składowej nie jest wymagana, jeżeli można ustalić, że dana część składowa produktu złożonego została już wprowadzona do obrotu przed wprowadzeniem produktu, albo że dana część składowa została wyprodukowana z materiału, którego cykl życia zakończył się i w innym przypadku zostałyby usunięty jako odpady (zob. 5b). Przykładowo jeżeli podmiot produkuje i sprzedaje produkt zawierający połączenie wiórów drzewnych, których część pochodzi z produktów z drewna wprowadzonych już do obrotu w UE, a część z drewna pierwotnego sprowadzonego przez dany podmiot do UE, ocena ryzyka jest konieczna jedynie w odniesieniu do części sprowadzonej.

Opisy przykładów dostaw podmiotu przedstawiono w załączniku II.

9. „Sektor leśnictwa”

Właściwe ustawodawstwo:

Rozporządzenie UE w sprawie drewna

Artykuł 2

[...]

h) „mające zastosowanie ustawodawstwo” oznacza ustawodawstwo obowiązujące w kraju pozyskania i dotyczące następujących zagadnień; [...]

- handlu i ceł w zakresie, w jakim dotyczą one sektora leśnictwa.

Dotyczy to wyłącznie zgodności z przepisami obowiązującymi w krajach, w których pozyskano drewno, dotyczącymi wywozu drewna i produktów z drewna. Wymóg ten dotyczy wywozu z kraju pozyskania, a nie z kraju wywozu, do UE. Przykładowo jeżeli drewno zostało wywiezione z kraju X do kraju Y, a następnie do Unii Europejskiej, wymóg ten dotyczy wywozu z kraju X, a nie z kraju Y, do UE.

Mające zastosowanie ustawodawstwo obejmuje następujące aspekty (choć nie musi być do nich ograniczone:

- zakazy, kwoty i inne ograniczenia dotyczące wywozu produktów z drewna, np. zakazy wywozu nieprzetworzonych kłód albo przetartego materiału drzewnego;
- wymogi dotyczące pozwoleń na wywóz drewna i produktów z drewna;
- oficjalne pozwolenia, o które mogą ubiegać się jednostki zajmujące się wywozem drewna i produktów z drewna;
- płatności podatków i ceł mających zastosowanie do wywozu produktów z drewna.

10. Przetwarzanie drewna objętego CITES i FLEGT

Właściwe ustawodawstwo

Rozporządzenie UE w sprawie drewna

Artykuł 3

Status drewna i produktów z drewna objętych FLEGT i CITES

Do celów niniejszego rozporządzenia za legalnie pozyskane uważa się drewno zawarte w produktach z drewna wymienionych w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 2173/2005 pochodzące z krajów partnerskich wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia oraz spełniające przepisy tego rozporządzenia i przepisy wykonawcze do niego.

Do celów niniejszego rozporządzenia za legalnie pozyskane uważa się drewno pochodzące z gatunków wymienionych w załącznikach A, B lub C do rozporządzenia (WE) nr 338/97 oraz spełniające przepisy tego rozporządzenia i przepisy wykonawcze do niego.

[...]

Zgodnie z rozporządzeniem drewno i produkty z drewna objęte zezwoleniami FLEGT albo świadectwami CITES całkowicie spełniają wymogi w nim określone. Oznacza to, że:

- a) podmioty wprowadzające do obrotu produkty objęte taką dokumentacją nie muszą stosować systemu zasad należytej staranności w odniesieniu do takich produktów, muszą jedynie być w stanie przedstawić właściwą ważną dokumentację; oraz
- b) każdy taki produkt będzie uznany przez właściwe organy za legalnie pozyskany i niezagrożający naruszeniem przepisów rozporządzenia zakazującego wprowadzania do obrotu nielegalnego drewna.

Weryfikacja legalności – i przez to system zasad należytej staranności – zostaną zastosowane w kraju wywozu zgodnie z dobrowolnymi umowami o partnerstwie zawartymi pomiędzy tymi krajami i Unią Europejską, a podmioty będą mogły uznać dane drewno za wolne od ryzyka.

Załącznik I

W jaki sposób interpretację „wprowadzenia do obrotu” stosuje się w praktyce?

Poniżej przedstawiono scenariusze sytuacji, w których dane przedsiębiorstwo/osoba mogą zostać uznane za podmiot w rozumieniu rozporządzenia UE dotyczącego drewna.

Scenariusz 1

Producent C kupuje papier w państwie trzecim poza UE i sprowadza go do UE (do któregośkolwiek z państw członkowskich), gdzie używa tego papieru do produkcji zeszytów. Następnie sprzedaje zeszyty sprzedawcy detalicznemu D z któregośkolwiek z państw członkowskich UE. Zeszyty stanowią produkty objęte załącznikiem do rozporządzenia UE dotyczącego drewna:

- producent C staje się podmiotem w momencie przywozu papieru na potrzeby własnej działalności.

Scenariusz 2

Sprzedawca detaliczny G kupuje rolki do kas w państwie trzecim poza UE i sprowadza je do UE, gdzie korzysta z nich w swoich sklepach:

- sprzedawca detaliczny G staje się podmiotem w momencie przywozu rolek do kas do UE na potrzeby własnej działalności.

Scenariusz 3

Producent C mający siedzibę w UE sprowadza powleczony papier siarczanowy bezpośrednio od producenta z państwa trzeciego i wykorzystuje go do pakowania produktów następnie sprzedawanych na rynku UE.

- producent C staje się podmiotem w momencie przywozu papieru siarczanowego do UE na potrzeby własnej działalności. (Należy zwrócić uwagę na fakt, że w tym przypadku nie ma znaczenia, że papier siarczanowy jest wykorzystywany jedynie jako materiał opakowaniowy, ponieważ jest on sprowadzany jako odrębny produkt)

[Scenariusze 4,5 i 6 dotyczą zakupu drewna i produktów z drewna przez jednostki z UE od jednostek spoza UE, w nieznacznie odmiennych okolicznościach wyjaśnionych na końcu każdego ze scenariuszy]

Scenariusz 4

Kupiec drewna H mający siedzibę w UE kupuje płytę wiórową przez internet od dostawcy mającego siedzibę poza UE. Zgodnie z zawartą umową prawo własności natychmiast przechodzi na kupca drewna H, chociaż płyta wiórowa nadal pozostaje poza terenem UE. Pośrednik spedycyjny J przewozi płytę wiórową do państwa członkowskiego UE i poddaje odprawie celnej, a następnie dostarcza ją do kupca drewna H. Następnie kupiec drewna H sprzedaje płytę wiórową przedsiębiorcy budowlanemu K:

- kupiec drewna H staje się podmiotem, gdy pośrednik J sprowadza płytę wiórową do UE w celach dystrybucyjnych lub w celu wykorzystania w działalności kupca H. Pośrednik spedycyjny J pełni jedynie funkcję pośrednika odpowiedzialnego za transport towarów w imieniu kupca drewna H.

[W tym scenariuszu przeniesienie własności z jednostki spoza UE na jednostkę z UE następuje przed faktycznym wprowadzeniem produktu do UE]

Scenariusz 5

Kupiec drewna H mający siedzibę w UE kupuje płytę wiórową przez internet od dostawcy L mającego siedzibę poza UE. Zgodnie z umową przeniesienie własności następuje po dostarczeniu płyty wiórowej do siedziby kupca H w Wielkiej Brytanii. Pośrednik spedycyjny J sprowadza płytę do UE w imieniu dostawcy L i dostarcza ją do siedziby kupca drewna H:

- kupiec drewna H staje się podmiotem, gdy pośrednik spedycyjny J dostawcy L sprowadza płytę wiórową do UE w celach dystrybucyjnych lub w celu wykorzystania w działalności kupca H.

[W tym scenariuszu przeniesienie własności z jednostki spoza UE na jednostkę z UE nie następuje dopiero po faktycznym wprowadzeniu produktu do UE]

Scenariusz 6:

Dostawca L niemający siedziby w UE sprowadza drewno lub produkty z drewna do UE, a następnie poszukuje nabywcy. Kupiec drewna H kupuje drewno lub produkty z drewna od L po faktycznym wprowadzeniu produktów do UE i dopuszczeniu do swobodnego obrotu po odprawie celnej przez dostawcę L, a następnie wykorzystuje je we własnej działalności.

- dostawca L staje się podmiotem po sprowadzeniu produktów do UE w celu dystrybucji za pośrednictwem własnej działalności. Kupiec drewna H jest podmiotem handlowym.

[W tym scenariuszu przeniesienie własności z jednostki spoza UE na jednostkę z UE nie następuje dopiero po faktycznym wprowadzeniu produktu do UE. Do tego czasu nie obowiązuje również żadna umowa.]

Scenariusz 7

Sprzedawca detaliczny M mający siedzibę w UE sprowadza produkty z drewna do UE i sprzedaje je bezpośrednio we własnym sklepie klientom o charakterze niehandlowym:

- sprzedawca detaliczny M staje się podmiotem po sprowadzeniu produktów z drewna do UE w celu dystrybucji za pośrednictwem własnej działalności.

Scenariusz 8

Przedsiębiorstwo energetyczne E kupuje wióry drzewne bezpośrednio w państwie trzecim poza UE i sprowadza je do UE, gdzie wykorzystuje je do produkcji energii sprzedawanej następnie do krajowej sieci w państwie członkowskim UE. Chociaż wióry drzewne wchodzą w zakres rozporządzenia UE w sprawie drewna, produkt końcowy – energia – sprzedawany przez przedsiębiorstwo nie jest nim objęty:

- przedsiębiorstwo energetyczne E staje się podmiotem po sprowadzeniu wiórów drzewnych do UE na potrzeby własnej działalności.

Scenariusz 9

Kupiec drewna F kupuje wióry drzewne bezpośrednio w państwie trzecim poza UE i sprowadza je do UE, gdzie sprzedaje je przedsiębiorstwu energetycznemu E. Następnie przedsiębiorstwo energetyczne E wykorzystuje je do produkcji energii w UE sprzedawanej następnie do krajowej sieci w państwie członkowskim UE:

- sprzedawca drewna F staje się podmiotem po sprowadzeniu wiór drewna do UE w celu dystrybucji za pośrednictwem własnej działalności.

[Scenariusze 10 i 10a ilustrują fakt, że drewno na pniu nie wchodzi w zakres rozporządzenia. W zależności od szczegółowych ustaleń umownych „podmiotem” może być właściciel lasu albo przedsiębiorstwo uprawnione do pozyskiwania drewna w celach dystrybucji bądź na potrzeby własnej działalności]

Scenariusz 10

Właściciel lasu Z ścina drzewa na własnej ziemi i sprzedaje drewno klientom albo przetwarza je we własnym tartaku:

- właściciel lasu Z staje się podmiotem po pozyskaniu drewna w celach dystrybucji bądź na potrzeby własnej działalności.

Scenariusz 10a

Właściciel lasu Z sprzedaje przedsiębiorstwu A prawo do ścinania drzew stojących na ziemi właściciela Z w celach dystrybucji bądź na potrzeby działalności przedsiębiorstwa A:

- przedsiębiorstwo A staje się podmiotem po pozyskaniu drewna w celach dystrybucji bądź na potrzeby własnej działalności.

Załącznik II

Przykładowe informacje dotyczące produktów złożonych

Rodzaj produktu	Meble kuchenne do samodzielnego montażu					Możliwość wprowadzenia do obrotu
Okres:	kwiecień 2011 r. – grudzień 2012 r.					
Ilość	3200 jednostek					
Część składowa	Opis	Gatunek	Kraj/region pozyskania	Zezwolenie na pozyskanie	Dowód legalności	
Środek	Płyta pilśniowa średniej gęstości	Mieszanka drzew iglastych: głównie sosna	Więcej niż jedno państwo członkowskie UE	Wielokrotne	Niewymagany – wcześniejsze wprowadzenie do obrotu	Nie dotyczy
		zwyczajna (<i>Pinus sylvestica</i>) i świerk pospolity (<i>Picea abies</i>)	Północne państwo trzecie o gospodarce wschodzącej	Wielokrotne	Zastrzeżone kontrole legalności i identyfikowalność	Tak (jeżeli istnieje uzasadniona pewność)
Powierzchnia	Papier o wzorze imitującym drewno sprowadzony spoza UE	Nieznany	Nieznany	Nieznane	Brak	Nie

Rodzaj produktu:	Meble biurowe do samodzielnego montażu					Możliwość wprowadzenia do obrotu
Okres:	styczeń 2011 r. – czerwiec 2011 r.					
Ilość	1500 jednostek					
Część składowa	Opis	Gatunek	Kraj/region pozyskania	Zezwolenie na pozyskanie	Dowód legalności	
Środek	plyta wiórowa	Świerk sitkajski	Państwo członkowskie UE	Wielokrotne	Niewymagany – wcześniejsze wprowadzenie do obrotu	Nie dotyczy
Przód i tył	fornir 0,5mm	Buk pospolity (<i>Fagus sylvatica</i>)	Państwo członkowskie UE	Prywatni właściciele lasów	Niewymagany – wcześniejsze wprowadzenie do obrotu	Nie dotyczy

Rodzaj produktu:	Wióry drzewne					Możliwość wprowadzenia do obrotu
Okres:	styczeń 2012 r. – grudzień 2012 r.					
Ilość	10 000 ton					
Część składowa	Opis	Gatunek	Kraj/region pozyskania	Zezwolenie na pozyskanie	Dowód legalności	Nie dotyczy
	Kawałki/odpady drewniane z tartaku kupowane na pniu od właścicieli lasów	Połączenie świerku, sosny i brzozy	Państwo członkowskie UE	Wielu prywatnych właścicieli lasów	Pokazane przez właścicieli plany odnowienia lasu	

	Kawałki/odpady z tartaku z kłód kupionych przy drodze	Połączenie świerku, sosny i brzozy	Państwo członkowskie UE	Wielu prywatnych właścicieli lasów	Niewymagany – wcześniejsze wprowadzenie do obrotu	Nie dotyczy
--	---	------------------------------------	-------------------------	------------------------------------	---	--------------------

Rodzaj produktu:	Papier do pisania (90 g/m ²) z Indonezji					Możliwość wprowadzenia do obrotu
Okres:	kwiecień 2012 r. – marzec 2013 r.					
Ilość	1 200 ton					
Część składowa	Opis	Gatunek	Kraj/region pozyskania	Zezwolenie na pozyskanie	Dowód legalności	
	Krótkowłókniasta masa celulozowa	<i>Acacia mangium</i>	Rozwijające się tropikalne państwo trzecie, określony region	Zezwolenie XXX dotyczące przemysłowej plantacji leśnej	Certyfikat legalności	Tak (jeżeli istnieje uzasadniona pewność)
	Masa celulozowa	Różne tropikalne drzewa liściaste	Rozwijające się tropikalne państwo trzecie, określony region	Naturalna wtórna wycinka lasów pod plantacje papierówki i palmy olejowej	Brak	Nie
	Długowłókniasta masa celulozowa	<i>Pinus radiata</i>	Państwo trzecie strefy umiarkowanej	Plantacje leśne	Certyfikat kontroli pochodzenia	Tak (jeżeli istnieje uzasadniona pewność)

Rodzaj produktu:	sklejka 12 mm					Możliwość wprowadzenia do obrotu
Okres:	kwiecień 2012 r. – marzec 2013 r.					
Ilość	8500 m ³					
Część składowa	Opis	Gatunek	Kraj/region pozyskania	Zezwolenie na pozyskanie	Dowód legalności	
Przód i tył	Fornir	Gumiak (Calophyllum, sp.)	Rozwijające się tropikalne państwo trzecie, określony region	Zezwolenie YYY	Świadectwo wywozowe wydane przez przedstawiciela instytucji rządowej	Tak (jeżeli istnieje uzasadniona pewność)
Środek	Fornir	Topola (Populus sp.)	Państwo trzecie strefy umiarkowanej	Działki rolno-leśne, nieokreślone	Brak	Nie

Rodzaj produktu:	Karton powlekany z Chin					Możliwość wprowadzenia do obrotu?
Termin:						
Ilość	500 ton					
Część składowa	Opis	Gatunek	Kraj/region pozyskania	Zezwolenie na pozyskanie	Dowód legalności	
	Masa celulozowa siarczanowa bielona z drewna iglastego północnego (Northern Bleached Kraft Pulp (NBKP) Softwood)	Choina zachodnia (<i>Tsuga heterophylla</i>), daglezja zielona (Psuedo- tsuga <i>menziesii</i>), żywotnik olbrzymi (<i>Thuja plicata</i>), świerk biały (<i>Picea glauca</i>), sosna wydmowa (<i>Pinus contorta</i>)	Północne państwo trzecie	Zezwolenie dla przemysłowej plantacji drzew	Zaklasyfikowana jako „niekontrowersyjny” na podstawie wytycznych w zakresie certyfikacji	Tak (jeżeli istnieje uzasadnione przekonanie)
	Masa celulozowa siarczanowa bielona z drewna liściastego (Laubholz Bleached Kraft Pulp LBKP Hardwood)	Topola (<i>Populus sp.</i>)	Północne państwo trzecie	Zezwolenie dla przemysłowej plantacji drzew	Zaklasyfikowana jako „niekontrowersyjny” na podstawie wytycznych w zakresie certyfikacji	Tak (jeżeli istnieje uzasadniona pewność)
	Pulpa mechaniczna	Topola (<i>Populus tremuloides</i> , <i>Populus balsamifera</i>), świerk biały (<i>Picea glauca</i>), sosna Banksa (<i>Pinus bank-siana</i>)	Północne państwo trzecie	Wielu prywatnych właścicieli lasów	Niekontrowersyjny certyfikat legalności	Tak (jeżeli istnieje uzasadnione przekonanie)

³ Dz.U. L 177, z 7.7.2012, s. 16-18.